

Esmе

– Ümit Seyhan · 19 Nisan 2018

Hercai dokunuşlarla eskidi yaram
Gözlerinde ki ışıklar loş diyorlar
Aşk hücresinde eksiksiz tastamam
Çürüttüğüm koca ömre boş diyorlar

Esmе ,zeytin karam,
Dilimde çıbanlar
Koynumda yılan
Bahar yelinden
bir buse al da gel

Veda için geldi zaman ..

Yetim başımın ebemkuşağı
Yaklaştıkça bulutlar yalan diyorlar
Her yağmur sonrası düş alazları
Bir kıvılcımla tutuşur yanar diyorlar

Esmе,sevda ruhsatım
Dudakların mühür
Gözlerin nazar
Bakışların kelam
Bir dokun parmak ucunla
Vaktidir defteri kapatmanın

Gecenin erinde doğmuşum Esmem
Gün yasak,Güneş haram diyorlar
Bir ok gibi kirpiğine asılmışım ki
Kaşların gerilmiş bir yay diyorlar

Esmе ,son sözüm
İlk yangınım
Yanan közüm
Poyrazlara tutunda gel
Savrulma vaktidir kalan külün

Kořtukça peřinden kayboldu gölgem
Sevilen hiç arkasında bakmaz diyorlar
Ellerine kına kan gözyaşı karmışım
Bir tas su üstüne dökmez diyorlar

Esmeye ,kalan yanım
Konduğum dalım
Sen fitratında
Ben fitratımdayım
Silkele beni göğsünden
Geldi çiçek dökme zamanın

Ümit Seyhan